

Turó de la Torre Nova

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carretera Igualada-Vilafranca
Emplaçament: Carretera Igualada-Vilafranca
Alçada: 395

Coordenades:

Latitud: 41.53329
Longitud: 1.68008
UTM Est (X): 389891
UTM Nord (Y): 4598801

Classificació

Número de fitxa: 08044 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls
Estat de conservació: Dolent
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Número inventari: 7652
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08043A00100005
Autoria de la fitxa: Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dl., 02/11/2015 - 01:00

Descripció

Amador Romaní va documentar dues alineacions de pedres de 50 i 90 metres de llargada. A l'extrem d'aquesta darrera s'associava els fonaments d'una torre circular. Vaello va recollir fragments de ceràmica rodada i sílex. Segons estudi de materials del mateix autor i els seus col·laboradors destacaven diverses formes de ceràmiques del Bronze Final III, així com de materials constructius i fragments d'àmfores romanes i medieval. Elements lítics també formaven part dels repertoris materials. (segueix a observacions)

Observacions:

(Descripció): Durant la visita de 1984 (Carta Arqueològica) es van recollir fragments ceràmics però no les restes de murs atesa la transformació del lloc en espai per abocar-hi escombraries. Només a l'extrem nord s'apreciaven restes constructives.

Remodelacions posteriors de la zona van eliminar els abocaments i el creixement de la vegetació impedí la recuperació visual de les restes tot i que encara es possible la presència d'algunes restes d'estructures.

Història:

Història

La part plana d'aquest turó, on hi ha el jaciment, havia estat conreada i està parcialment al terme de Capellades i la resta al de La Torre de Claramunt. Amador Romaní esmenta bancals abandonats i afirma que no massa temps enrere l'indret s'havia convertit en un abocador municipal de deixalles. El mateix autor a la revista Penedès va catalogar les restes existents a la plana com una estació d'època indeterminada, detectant dues alineacions de pedres.

Amador Romaní no va recollir cap tipus de ceràmica ni element arqueològic i esmentava literalment: l'any 1906, que: "(...) s'hi assenten els fonaments de dos murs o parets formant angle bastant obert, amb llur vèrtex mirant al nord-est. Una de les fileres de pedres s'estén vers el sud, un xic inclinada a l'est, en una llargada de 50 m. L'altra branca es prolonga en sentit nord-oest i mesura uns 90 m., acabant en llur extrem amb els fonaments circulars d'una torre".

A la dècada de 1960, Vaello i els seus col·laboradors van recollir ceràmica rodada (poca) i sílex en uns bancals abandonats, però després d'explorar la cova de la Torrenova que es localitza a la cinglera, van arribar a la conclusió que els materials provenien de la plana. Els materials trobats van ser diversos fragments de ceràmica de superfície brunyida, decorades amb cordons impresos amb digitacions, vores exvasades i llavis bisellats, un fons pla i una nansa vertical tipus pont. També, segons els mateixos autors, es va trobar restes de materials d'època romana i de ceràmica gris medieval a més de quatre gratadors de sílex i un burí i tres nuclis del mateix material, un fragment de destrat polida de diorita i un tros de pedra de molí de mà de pedra sorrenca. A la vista d'aquests materials, es podria apuntar que el lloc estaria habitat en una etapa del Bronze Final III català, és a dir, entre els anys 900-650 aC, aproximadament.

Durant la visita al jaciment amb motiu de la realització de la Carta Arqueològica, l'any 1984, es van recollir dos fragments de ceràmica que permeten confirmar la cronologia esmentada.

La Cova de la Torrenova és una formació calcària d'època quaternària que té el seu origen en el despreniment d'un bloc de pedra calisa que formava la cavitat junt amb una de les esquerdes esmentades. Durant la visita a l'indret amb motiu de la realització de la Carta Arqueològica, l'any 1984, no s'aprecià cap tipus d'estructura ni ceràmica. El lloc aparegué molt degradat com a l'actualitat utilitzada com a vivenda marginal. Sembla doncs que tot i els canvis de l'ús de l'espai continua essent una zona amb certes expectatives arqueològiques.

Bibliografia

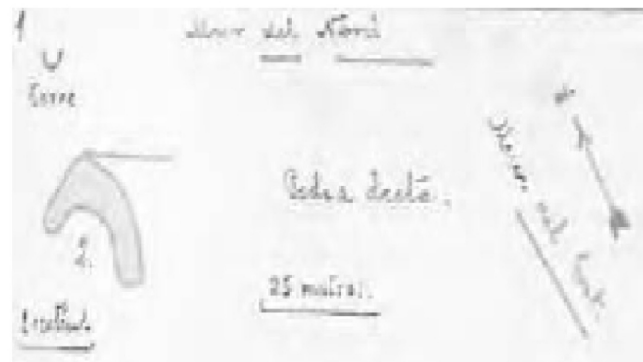
ALMAGRO BOSCH, M; SERRA RAFOLS, J de C; COLOMINAS ROCA, J. 1945. Carta Arqueològica de España. Barcelona. Madrid.

INVENTARI DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DE CATALUNYA. Capellades (Anoia). 2009. Secció d'Inventari del Patrimoni Cultural Immoble. Generalitat de Catalunya.

ROMANÍ, Amador. 1917/271. "Paletnologia de l'Alt Penedès. Antigues construccions". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya/Vol. XXVII (agost).

ROMANÍ, Amadeu. 1917/271. "Paletnologia de l'Alt Penedès. Antigues construccions". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya/Vol. XXVII (agost).

VAELLO, J; MEJIA, J i VICENTE, J. 1968/7. "Noves recerques arqueològiques a Capellades (Barcelona)". Boletín de la Sección de Estudios del Centro Excursionista de Puig Castellar (2ª època). Santa Coloma de Gramenet.

Dibuix d'Amador Romani del jaciment del Cim de la Torrenova

SPAL, 2010. Vol 3.2: 147